

Η ΟΣΦΡΗΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΓΥΝΑΙΞΙ

Πολλοί δυσχυρίζονται, ότι ἀμφότερα τὰ φύλα τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους εἶνε ἴσα κατὰ τὴν φυσικὴν καὶ διανοητικὴν δύναμιν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ὀξύτητα τῶν αἰσθήσεων. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο τόσῳ θεωρεῖται ἀναμφίλεκτον, ὥστε εἰς οὐδὲν σύγγραμμα φυσιολογίας ἀναγράφεται διαφορὰ τις. Ἐκ τῶν προτέρων θεωρεῖται ὡς ἀποδεδειγμένον. Ἐπιτόλιος ὁμῶς ἔρευνα ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι κατὰ τὴν ὀξύτητα τῶν αἰσθήσεων ὑφίστανται διαφοραὶ μεταξὺ τῶν φύλων. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ αἴσθησις τῆς ἀρῆς εἶναι ἀναμφηρίστως εὐαισθητοτέρα παρὰ ταῖς γυναῖξί, ἐν συνόλῳ λαμβανομέναις, ἢ παρὰ τοῖς ἀνδράσι· ἕνεκα τούτου καὶ ἐπιτυχάνουσι ἐπὶ τοσοῦτῳ εἰς τὰς τῆς βελόνης ἐργασίας.

Κατὰ τὴν αἴσθησιν τῆς ἀκοῆς καὶ ὁράσεως φαίνονται ἴσα ἀμφότερα τὰ φύλα. Κατὰ τὴν γεῦσιν ἀναδείκνυνται οἱ ἄνδρες μᾶλλον πεπρωτισμένοι. Διὰ τοῦτο βεβαίως καὶ εἰς τὴν μαγειρικὴν διαπρέπουσι σχεδὸν μόνον ἄνδρες. Σπανιώτατα βλέπομεν γυναῖκες διακρινούσας τοὺς καλοὺς εἶνους, ἂν δὲ ἀπαντῶσι καὶ γυναῖκες τινὲς λαίμαργοι, ὀλιγίσται ὁμῶς ἐξ αὐτῶν συγκρίνονται πρὸς τοὺς ὀψομανεῖς ἄνδρας, τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὰ καλὰ φαγητά, ἀλλὰ μὴ καταχρωμένους αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως τῆς ὀσφρήσεως ἐγένοντο ἐσχάτως πειράματα ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τῶν κυρίων Νίκολς καὶ Βάλε, ὧν τ' ἀποτελέσματα ἐγνώρισαν εἰς ἀπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Οἱ δύο φυσιολογοὶ ἐξέλεξαν οὐσίας τινὰς λίας ἀρωματικάς, ὡς αἰθερέλιον καρυοφύλλων, ἀπόσταγμα σκοροδίου, πρωσσικὸν ὄξύ, κυανοῦχον κάλι κτλ. Ὁρισμένη ποσότης ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἀνεμίγη ἐν ὕδατι καὶ ἠτοιμάσθη σειρά φιαλῶν, ὧν ἡ μὲν πρώτη π.χ. περιεῖχε ἐν ἑκατοστὸν τοῦ γραμμαρίου ἀποστάγματος σκοροδίου ἐν μιᾷ ὀκτ' ὕδατος, ἡ δευτέρα κατὰ τὸ ἡμισυ ἀσθενεστέραν ποσότητα, ἡ τρίτη ἔτι ἀσθενεστέραν καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς μέχρις ἐντελοῦς ἐξαλείψεως τῆς ὀσμῆς. Ὅτε ἠτοιμάσθησαν αἱ φιάλαι καὶ ἐσημειώθησαν κάτωθεν, ἀπὸ σκοποῦ ἀνεμίγησαν, προσεκαλεῖτο δ' ἕκαστος ἐκ τῶν ὀσφραϊνομένων νὰ θέσῃ ταύτας κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειράν συμφώνως τῇ ὀσμῇ ἣν ἠσθάνετο. Ἡ τοιαύτη διάταξις ἀπέδειξε μεγίστην διαφορὰν ὀσφρήσεως κατ' ἄτομα. Οὕτω εὐρέθησαν τρεῖς ἄνδρες δυνάμενοι νὰ διακρίνωσι τὴν ὀσμὴν τοῦ πρωσσικοῦ ὄξεος ἐν ἀναμίξει 1 μέρους πρὸς 2,000,000 ὕδατος, ὅπερ ἀποτελεῖ ποσότητα ἐλαχίστην ἣν οὔτε χημικὴ ἀναλύσις δύναται ν' ἀνεύρῃ. Τὸ περιεργότατον ὁμῶς ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων εἶνε ὅτι ἀπεδείχθη με-

γίστη καὶ τελεία διαφορὰ κατὰ τὴν ὀσφρησιν μεταξὺ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν. Διὰ τῶν πειραμάτων ἐγνώσθη ὅτι ἡ αἴσθησις τῆς ὀσφρήσεως εἰς τοὺς ἄνδρας εἶνε δις ὀξύτερα ἢ εἰς τὰς γυναῖκας. Ὑπάρχει λοιπὸν γενικὸς τις νόμος ἀντιστρατευόμενος εἰς τὴν κοινῶς ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν ὅτι τῶν γυναικῶν ἡ ὀσφραντικὴ δύναμις εἶνε ἀνωτέρα τῆς τῶν ἀνδρῶν, διότι αὗται ἀρέσκονται εἰς τ' ἀρώματα. Ἡ μεγάλη προτίμησις τῶν ἀρωμάτων προέρχεται ἴσως, διότι αἰσθάνονται ὀλιγώτερον τῶν ἀνδρῶν τὴν ὀσμὴν καὶ ἐνοχλῶνται ὑπ' αὐτῶν ὀλιγώτερον.

Ἄς λάβωσι γινῶσιν τούτου αἱ καταχρωμέναι τῶν ἀρωμάτων γυναῖκες, αἱ ἀγνωσοῦσαι βεβαίως κατὰ πόσον ἐνοχλοῦσι τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτάς. Αὗται πρέπει νὰ γνωρίζωσι τοῦ λοιποῦ ὅτι ἀρωματιζόμεναι, ἀρωματίζονται δύο φορές περισσότερο διὰ τὴν βίνα τῶν ἀνδρῶν ἢ διὰ τὴν ἰδικὴν τῶν ὀσφρησιν.

A.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πολλοὶ ἀνέρχονται εἰς τὰ ὑψίστα ἀξιώματα ἕπως οἱ καπνοδοχοκαθαρισταί, ἔρποντες δηλαδὴ καὶ διὰ σκιερῶν καὶ στενῶν μερῶν διερχόμενοι. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι ὁμῶς κατὰ τὴν δίοδον ταύτην μαυρίζονται.

Νομίζεις ὅτι προσέχουν εἰς σέ καὶ σέ τιμοῦν ἀπαντες καὶ ὅτι ἡ στέρησίς σου εἶνε σπουδαία! Ἀποθνήσκεις καὶ νομίζεις ὅτι θὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος διότι θὰ λείψῃς! Πόσον ἀπατάσαι! Εὐθύς μετὰ τὴν θανάην σου ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐπικινδυνωδέστατον τῶν μετάλλων εἶνε ὁ χάλυψ. Χρησιμεῖει εἰς κατασκευὴν πυροβόλων καὶ πειρῶν.

Πόσον δὲν εἶνε τὸ πρᾶγμα βλακῶδες! Θάπτομεν τὸν νεκρὸν βαθέως, ἐπιθέτομεν ἐπ' αὐτοῦ βαρὴν λίθον, ἐνίοτε καὶ ὀλόκληρον οἰκημα, καὶ εὐχόμεθα «Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν!...»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ Ρῶσσοσ στρατηγὸς Ἀλέξιος Τίλλο ἀνεκρίνωσεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἐν Γέθχ γεωγραφικὸν γραφεῖον τοῦ J. Perthes παρατηρήσεις περὶ τοῦ μήκους τῶν μεγίστων ποταμῶν τοῦ κόσμου, αἵτινες ὁμῶς δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς ὁμοίας τοῦ C. A. Klöden. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Τίλλο ὁ μέγιστος ποταμὸς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Μισισσιπιπῆς, ἔχων μήκος 6750 χιλιομέτρων. Τούτῳ ἔπονται ὁ Νεῖλος, μήκους 6470 χι-

λιομέτρων, ὁ Τα—Κιάγκ 5083, ὁ Ἀμαζόνιος 4929, ὁ Γενισσί 4750, ὁ Ἀμούρ 4700, ὁ Κόγκο 4640 καὶ ὁ Μάκ Κέντζι 4615. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κλαύδεν, μέγιστος τῶν ποταμῶν εἶναι ὁ Νεῖλος, καὶ μετὰ τοῦτον τάσσεται ὁ Μισισσιπιῆς.

Ἀπὸ τοῦ ἰσ' αἰῶνος ἐγένοντο, ἐν τῇ Εὐρώπῃ μόνῃ, πόλεμοι διακόσιοι ὀγδοήκοντα ἕξ· τούτων 44 συνεκροτήθησαν ἐπὶ προσαρτήσεσι χωρῶν, 22 ἐπὶ ἀρνήσει καταβολῆς φόρου, 24 ἐπὶ ἀντεκδικήσει, 8 ἐπὶ ὑπερασπίσει τιμῆς, 6 ἐπὶ διακανονίσει δικπραγματεύσεως, 41 ἐπὶ διαδοχῇ εἰς θρόνους, 30 ἐπὶ ὑποστηρίξει λαῶν συμμάχων, 25 ἐπὶ γειτονικαῖς διαφοραῖς, 5 ἐπὶ δυσχερεῖαις ἐμπορικαῖς, ἐπὶ τέλει δὲ 28 πόλεμοι ὑπῆρξαν ὀρθοκεντικοὶ καὶ 55 ἐμφύλιοι.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 μέχρι τοῦ ἔτους 1885 (συμπεριλαμβανομένου) ἐγένοντο ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ 127 πυρκαϊαί, ὧν ἡ ζημία ὑπολογίζεται εἰς 942,740. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν τούτων ὑπερτερεῖ τὸ 1884 ὅπερ, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ πολλοί, ἦτο ἀληθὲς ἔτος πυρκαϊῶν, κριθοῦν πυρκαϊῶν 42 καὶ ζημίαν ἐξ αὐτῶν 759,000 δραχμῶν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ ἡ μεγάλη ζημία ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τῶν Ἀνακτόρων.

Ὁ τελευταῖον ἐν Βιέννῃ ἀποθνήσκων ζωγράφος Φρειδερίκος Ἀμερλιγγ δὲν ἠρέσκετο ποσῶς νὰ ὀδηγῇ καὶ διδάσκῃ νέους ζωγράφους. Ἔνεκα τούτου εἰς καὶ μόνον ἀναφέρεται μαθητῆς του, ὁ Αἰγνερ. Ἡμέραν τινὰ εἰσήλθε γυνὴ εἰς τὸ σπουδαστήριόν του μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, φέρουσα τὴν συνήθη ἐνδυμασίαν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ παραλάβῃ τὴν θυγατέρα τῆς εἰς τὸ σπουδαστήριόν του πρὸς διδασκαλίαν. — Δὲν συνηθίζω νὰ δίδω μαθήματα, κυρία μου, τῆ εἶπε, δὲν χωνεύω καθόλου τὸ δασκαλῆκι. Ὅταν τῶχῃ κανεὶς νὰ γείνη μέγας ζωγράφος, θὰ γείνη καὶ χωρὶς δάσκαλο. Ἄν ὅμως ἡ κόρη σου θέλει νὰ ἔρχεται καὶ νὰ βλέπῃ ἢ καμμιὰ φορὰ καὶ νὰ δοκιμάσῃ νὰ ἐργασθῇ, ἄς ἔλθῃ, ἀλλὰ θὰ κἀθήνη ἐκεῖ κάτω σὲ μιὰ γωνιά. Σεῖς αἰ γυναικίεις φθάνετε μόνον μέχρι τῆς ἀγάπης τῆς τέχνης· δὲν πατε παραπάνω. Ἡ κόρη ἤρξατο λοιπὸν ἐρχομένη κατ' ἐκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῆς, ἧτις ἔμενον ὅλως ἄφρονος καὶ ἥσυχος πλέκουσα μεγάλας περικνημίδας, ὁ δὲ Ἀμερλιγγ οὔτε ἐβόριζε νὰ τὰς ἰδῇ. Ἡμέραν τινὰ ὅμως κεκοπιτικῶς ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ἀναπαυόμενος πρὸς στιγμὴν ἐπλησίασε τὴν γυναῖκα καὶ καθήμενος ἱππαστί ἐπὶ τινος ἔδρας ἤρξατο τὸν ἐξῆς διάλογον· — Με εὐχαρωεῖτε, κυρία, ἐλθισμόνησα μέχρις σήμερον νὰ σὰς ἐρωτήσω μὲ ποῖαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῶ; Εἶπθε ὑπανδρευμένη; — « Εἶμαι χήρα » — « Ἐχετε παιδιὰ; » — « Μόνον ἓνα υἱὸν καὶ αὐτὴν τὴν κόρην. » — « Ἐμπορος εἶνε ὁ υἱὸς σὰς ἢ ἐργάτης; » — « Ὅχι. » — « Ὑπάλληλος; » — « Ὅπως τὸ πάρη κανεῖς » — « Στρατιωτικὸς; » — « Ὅχι, πάντοτε. » — « Διάβολε, ἀφοῦ δὲν εἶνε ὑπάλληλος, οὔτε ἐργάτης, οὔτε ἔμπορος, οὔτε στρατιωτικὸς, τί εἶνε; » — « Βασιλεὺς. » — Ὁ Ἀμερλιγγ ἐνόμιζεν δι' ἔχει πρὸ ἑαυτοῦ παράρρηνα. Τῇ στιγμῇ ὅμως ταύτῃ ἀναγγέλλεται ἡ μήτηρ τοῦ αυτοκράτορος, ἡ πριγκίπισσα Σοφία, εἰσέρχεται ἐντὸς καὶ ἅμα

ἰδούσα τὴν γυναῖκα ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, — « Μπά, καὶ σεῖς ἐδῶ; » ἀναφωνεῖ ἐναγκαλιζομένη αὐτήν, διότι ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο ἡ πριγκίπισσα Χριστίνα τῆς Σαξονίας, ἡ μήτηρ τοῦ βασιλεῦς Καρόλου Ἀλβέρτου.

Τίς κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν δὲν ἐξεσφενδόνησε διὰ τοῦ στόματος τοῦλάχιστον ἅπαξ, κατὰ τῶν τείχων, τοῦ ὀρόρου ἢ τῶν παραθύρων τῶν αἰθουσῶν τοῦ σχολείου τοῦ βλῆμα μεμασσημένου χάρτου, ὅπως λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇ αὐτὸ προσκολλώμενον ἐπ' αὐτοῦ ὡς μικρὸν ἐξοίδημα; Πάντες ἔκτοτε θὰ παρετήρησαν βεβαίως τὴν σκληρότητα ἣν ἀποκτᾷ ὁ μεμασσημένος χάρτης ἅμα ὡς ἀποξηρανθῇ. Τὴν ιδιότητα ταύτην ζητήσασα ἐπιτυχῶς νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ ἢ βιομηχανίᾳ κατέστησε τὸν μεμασσημένον χάρτην ἀντικείμενον χρήσεων ποικιλοτάτων καὶ ἀναριθμητῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ πρωτογεγῆνης τρόπος τῆς στερεοποιήσεως ἐβελτιώθη καὶ ἀντὶ νὰ μασῶσι τὸν χάρτην, ὅπερ θὰ ἦτον ἥμισυ πρακτικόν, ἐπικολῶσι πολλὰ φύλλα ἐξ αὐτοῦ ἐπ' ἀλλήλων δι' ἀφθόνου ἀμύλου καὶ δεξτρίνης, συμπιέζουσιν εἴτα αὐτὰ δι' ὑδραυλικοῦ πιεστηρίου, καὶ οὕτω κατασκευάζουσι ἀληθεῖς σανίδας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιφάνεια εἶνε ἐντελῶς ἰσόμετρος, ἢ σκληρότης δ' ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν τῶν ἐκ πύξου κ' ἐξ ἐβένου σανίδων. Ἐνόσῳ δ' ἡ χάρτης οὗτος εἶνε ὑγρὸς, δύναται παντοτρόπως νὰ μετασχηματισθῇ. Λαμβάνει σχήματα στυλοβάτου ποδὸς τραπέζης, βραχιόνος ἀνακλίντρου, λαθῆς πυραύνου κτλ. Ἡ σκληροτάτη αὕτη οὐσία κτεργάζεται διὰ τοῦ πρίονος, τῆς ρίνης, τοῦ τόρνου, καὶ σιιλοῦτι ἀριστῶ. Κατασκευάζονται ἐξ αὐτῆς σφαίραι διαφόρων παιγνιδίων, κόκκοι κομβολογίων, μελανοδοχεῖα, κοσμηματοθήκαι κτλ. Τὰ γνωστὰ ἐκ μελανῶν κόκκων ψέλλια, τὰ διὰ φεσδῶν λίθων περικόσμητα περιδέραια, αἱ καρφιῶδες, αἱ πόρπαι, τὰ ἄλλα παντοειδῆ κοσμήματα, ἅτινα φαίνονται ἡμῖν ὡς ἐκ γαγάτου λίθου ἢ πολυτίμου ξύλου πεποιημένα εἶνε κατεσκευασμένα ἐκ τοῦ χάρτου τούτου. Τὰ ψέλλια ἐκεῖνα τὰ ἐξ ἡμιδιαφανῶν καὶ ὁπαλλίνων σφαιριδίων ἀποτελούμενα, ἅτινα φαίνονται ὡς ἀποτριθνεύοντα ἐκ βράχου ραβδωτὰς φέροντος ἀποχρώσεως, ἐκ μεμασσημένου χάρτου διὰ λευκοῦ βερνικίου προσκεκολλημένου εἰς καὶ ταῦτα κατεσκευασμένα. Μεμασσημένους χάρτης εἶνε καὶ οἱ δίσκοι, οἱ λυχνοστάται, τὰ κιβωτιῖδα, αἱ μαργαροειδεῖς, ἐξωγραφημένα καὶ ἐπιεχυρωμένα κοσμηματοθήκαι, αἱ κοινῶς νομιζόμεναι ὡς ἰαπωνικὰ κομφοτεχνήματα. Ἄλλ' ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἢ χρῆσις τοῦ μεμασσημένου χάρτου εἶνε τόσον διὰδεδομένη, ὥστε ἀδυνατοῦμεν ἐνταῦθα ν' ἀριθμήσωμεν τὰ πολυποικίλα ἀντικείμενα τοῦ κατ' ἡμέραν βίου τὰ ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενα.

Ὁ πόλεμος εἶνε στοιχεῖον ἀρμονίας ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ θεέν. Ἄνευ τοῦ πολέμου ὁ κόσμος θὰ περιέπιπτεν εἰς σῆψιν καὶ θὰ ἀπόλλυτο ἐν τῷ ὕλισμῳ. (Στρατάρχης Μόλτκε).

Ὅχι, ὁ πόλεμος δὲν εἶνε στοιχεῖον ἀρμονίας ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ θεέν. Εἶνε ἔργον τοῦ διαβόλου. Ἐὰν διεγείρῃ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ τὰς εὐγενεστάτας ἀρετάς, διεγείρει ὅμως καὶ τὰ ἀγριώτατα πάθη. (Ρίττερ).